

V sobotu 24.5. chvíli po desáté hodině vyjel z pražského Branického nádraží zvláštní zrychlený parní vlak a odvážel děti a dospělé do prosluněného Posázaví. Dospělí jako malí mávali z otevřených oken na kdekoho u trati, v tunelech si užívali kouře z lokomotivy, což naopak vadilo dětem, které dospěle hudraly, že to ve vlaku smrdí. Ve Vraném pan přednosta z nádražního tlampače vyzýval neukázněného cestujícího, aby se dostavil do kanceláře zaplatit pokutu za jízdu na nárazníku? prostě pohodička. Do Petrova u Prahy přisupěl vlak kolem jedenácté a houkáním zdravil civily i trampy na již téměř zaplněné pikovické louce u řeky. V té chvíli tam zahajoval moderátor Country Radia Miloš Keller již 12. Setkání pod Medníkem.

Lehce očouzení příznivci trampské muziky zamířili ke kase, za 120 Kč a řádně zeleně ora zítkování byli vpuštěni do kempu a za hudebního vítání kapely **Byzoni** si začali vychutnávat téměř letní atmosféru tradičního trampského festivalu. Příchozí se vítali se známými, posedali na louce nebo okukovali stánky s koženými šperky, klobouky, hudebními nosiči za levnější peníz či nasávali vůně z nabízených grilovaných, smažených a pečených dobrot. Pravda, někteří zamířili rovnou k pípám se zlatavým mokem spřátelených pivovarů. Po cestě přece jen vyprahlo?

Při dopolední kávě jsem si poslechla **Tuláky** z Ostrova nad Ohří, lekce z rýžování zlatinek z bahna Sázavy - na Yukonu se to jednou bude hodit - jsem brala za doprovodu písní chrudimské

Chrpy. Při **Nostalgi** jsem okukovala koně, ale myšlenku na projížďku jsem záhy zapudila. Je to sice krásné zvíře, ale přece jenom je to kůň.

Na **Duo Durango**, veterány pikovického Setkání, jsem se těšila jak na Ježíška. Jejich nenapodobitelné zpívání a španělské rytmy probraly z poledního klidu první spáče a Takové přátele či Trampskou mši jsme si s nimi prozpěvovali všichni. Brněnský

Přístav

přivezl trochu trampské muziky z jižní Moravy, počáteční podobnost s Kamelotem opouští a jde si vlastní cestou.

Veteráni

nezapomněli na Důl McLaren a nabídli mlsalům i Balíček čokolády. Na sladké moc nejsem, tak jsem si dala klobásku s jedním řezaným. Swingující

Original Indigo

si pozvali Tonyho Brycha, vystřihli Chattanooga choo choo a jazzůvky s vlastními originálními texty.

Kolem čtvrté hodiny převzali moderátorskou štafetu Jirka Holoubek a Pepa Chmel a společně s lehce připečeným publikem přivítali královnu Pikovic, první dámu trampské muziky **Jitku**

Vrbovou

s

Akátem

Standou Chmelíkem

. Samozřejmě, že zahájila Pikovickým blues a zavzpomínala i na Evu Olmerovou v písni v písni Čekej tiše. Domáci

Posázavský expres

se strůjcem pikovického festivalu Jirkou Rážkem jsem si dala k odpolední kávě a kochala se při jejich muzice jedinečnou svěže zelenou přírodní scenérií a co chvíli projíždějícími posázavskými expresy na petrovské stráni nad řekou. Své příznivce přijel pozdravit

Žalman a spol.

, Jindřiška Petráková zazpívala vždy a všude žádanou Holku od koní a Žalmanovy písně třeba ještě z Minnesengrovského období znali, zpívali či tleskali všichni.

Wabi Daněk

s kytarovým mágem

Milošem Dvořáčkem

hráli pro rozezpívané tramské publikum jednu klasiku za druhou, Nevadí, Rosu na kolejích i tu nešťastnou Montgomery (ještěže při ní Dvořáček dělal vopičky).

Měla jsem v duši tak trochu blues, ostatně jako vždy, když nějaké nádherné setkání s muzikou opouštím dřív. Ale protože nás za doprovodu banja **Marko Čermáka** a **Paběrků** odcházelo víc a vlak - i když jen "patrák" - jel načas, s drncáním kol a do spokojeného hlaholu dobře naložených cestujících se mi do uší začaly melodie slunného odpoledne vracet. Na pikovické louce se zatím hrálo a zpívalo dál, podle programu například s

Janem Vyčítalem

a

Greenhorns

nebo

Eldorádem

, až do odjezdu posledního vlaku a možná až do rána bílého?

V Pikovicích se ani tentokrát nehrálo o ceny. Muzikanti zvučných jmen i z osadních kapel přijeli hrát pro lidi, pro sebe, pro všeobecnou pohodu, která se tu každoročně vytváří. Ať za slunečného počasí jako letos, či za deště a hromobití, jak jsme to v historii festivalu také zažili. Proto se sem tisíce diváků a příznivců tramské muziky rok co rok věrně vracují.